

foreligger ikke nogen Overtrædelse af Valgløvens § 9, og under alle Omstændigheder tillader jeg mig paa det Bestemteste at hævde, at, selv om der i den formelle Affattelse af Valglisten for Nyborg By maatte være en eller anden Feil begaaet, er denne Feil ikke af saadan Betskaffenhed, at den kan komme til at medføre Kassation af samtlige de Stemmer, der ere optagne i Genhold til denne Valgliste. Det vilde føre overmaade vidt, hvis man vilde opstille en saadan Paastand. Den kan slet ikke faae nogen som helst Indflydelse, og i Virkeligheden har Valgbestirelsens Formand afkræftet de Bestyrdninger, der ere fremkomne om denne Valglistes mindre berettigede Form. — Vi gaa dernæst over til de enkelte Mænd, som i Følge Klagernes For- mening skulde have været uberettigede til at afgive deres Stemme ved den omhandlede Lei- lighed. Af disse 10 Mænd — vi kunde jo gjerne falde dem 11, naar vi regne Godsfor- valteren med. Han har ikke en Gang været anset værdig til at faae Nummer for sig; Ind- siddere, Fattiglemmer, Fallenter osv. have faaet Nummer hver for sig, men Godsforvalteren ikke. Der er altsaa 11 Mænd. Af dem fjernede den ærede Ordfører selv de 8, idet han sagde, at der ingen Grund var til at antage om dem, at de med Urette havde stemt. Den ærede Ordfører gjorde nogle Smaaandrømmelser til forskjellige Sider; dem skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Jeg tror, det maa erkjendes, at vi have ingen anden forstændig Praxis at følge end den, der er tilstrækkelig tydelig tilkjendegivet ved fore- gaande Afstemninger her i Thinget, at Valg- listerne, saaledes som de, efter at have ligget fremme, ere godkjendte, danne den for os ufra- vigelige Basis, hvorefter Valgenes Gyldighed maa prøves. Hvis man vil forlade denne Praxis, maa det erkjendes, at saa lukkes Døren op for aldeles uberegnelige Chancer med Hensyn til Valgenes Uafald, thi det er en stor Feil- tagelse at tro, at, naar der fra en Valgtreds kommer Klage, at saa den Art Feiltagelser kun begaas paa den ene Side. Nei, Erfaringen viser, at de blive begaaede, og jeg kan føie til: uundgaalig maa begaas, paa de forskjellige Steder, snart i det ene, snart i det andet Partis Favør. Det er nemlig slet ikke saa let en Sag at holde fuldstændig nøie Kontrol med, om Folk, der bo i et Sogn og maasse slet ikke en Gang ere fødte der, men ere komne andet Steds fra, have nydt urefunderet Fattigunderstøttelse eller ere straffede eller ere ude af Raadighed over deres Bo. Seri kan selvfølgelig det sam- vittighedsfuldste Sogneraad og den samvittig- hedsfuldste Valgbestirelse meget let komme til at tage feil. Jeg tror, at den skal holde sig Beløven strengt efterrettelig og ikke opføre en Gnefte paa Listen, om hvis Kvalifikation til at komme der der kan være Tvivl. Jeg tror ikke,

at det paa nogen Maade er berettiget at gaa den Vej, som den ærede Ordfører anbefalede forleden Dag, nemlig, at vise sig noget „liberal“ ved at opføre Folk paa Valglisten, selv om de maatte have nydt Sygeunderstøttelse som Fattige. Jeg tror, at det er uberettiget. Er en saadan Mand kommen paa Listen, og har denne ligget fremme til Indsigelse, men en saadan ikke er frem- kommen, saa er han gyldig Valger. Men det er urigtigt af Valglistebestirelsen at opføre En paa Listen, naar den har Kundskab om, at han har modtaget urefunderet Fattigunderstøttelse. Den Liberalisme, der skal vises paa dette Omraade, skal ikke være henvist til Sogneraadene eller Valg- bestirelserne, den skal udøves af den lovgivende Magt. Derfor vi kunde komme dertil, at vi fik en saadan Modifikation af Grundlovens eller Lov- givningens Bestemmelser om Fattigunderstøttelse, at en Understøttelse til en Syg ikke skal regnes for at være af den Natur, at den for Livstid berøver ham Valgretten, indtil den bliver refunderet, saa siger jeg, at en saadan Reform har min Sym- pathi, men den skal virkelig ikke foretages rundt omkring af Sogneraadene paa Landet, men her og i Landstinget med Regeringens og Hans Majestæt Kongens Stadfæstelse. Det er i Lovs- form, at den skal komme, og ikke i Form af en vis praktisk Liberalisme, som vises snart af den ene, snart af den anden. Det anerkjendes imid- lertid, som sagt, af det ærede Medlem, at af disse 11 Personer kan der ikke være Tale om at gjøre Noget ved de 8; der bliver altsaa 3 tilbage. Med Hensyn til disse tre Personer turde det maasse være ogsaa mig tilladt at gjenneingaa dem lidt nærmere, idet det nemlig vil vise sig, at det er meget langt fra, at den ærede Ordfører har været berettiget til at sige, at ogsaa med Hensyn til disse 3 Personer foreligger Sagen „ikke tilstrække- lig oplyst“. Jeg skal ikke lægge nogen Vægt paa, at, selv om den forelaa tilstrækkelig oplyst i Favør af Klagerne, saa vilde dette Antal af 3 Stem- mer, hvorledes man end regner, hvad enten man trækker dem fra den Valgtes Stemmeantal, eller man vil gaa endnu videre og lægge dem til den Valgenes, dog ikke kunne afgjøre Noget. Hovedsagen for mig er dette, at det efter de fremkomne Oplysninger fra Valgbestirelsens Formand er fuldstændig konstateret, at Klagerne have haft Uret i de Angivelser, som de have gjort med Hensyn til disse Personer og deres Stemmegivning. Den første af dem er en afdød Gaardskarl, der skulde have stemt. Om dette Punkt er det jo af Valgbestirelsens For- mand oplyst, at den Gaardskarl, Johan Jensen, som døde i Oktober forrige Aar, slet ikke er den Gaardskarl, Johan Jensen, der har stemt. Der siges om dette Forhold (Afbrudelse) . . . er det ikke saaledes? (Stemmer: Nei, nei!) Klagen gaar ud paa, at den i Oktober Maaned i Fjor afdøde Gaardskarl Johan Jensens Navn findes